

Hjælp til privat Virksomhed.

Principielt har Statens Arbejdsløshedskommission hævdet den Opfattelse, at Midler til Bekæmpelse af Arbejdsløshed ikke burde anvendes til Subvention af indenlandske Industrier. Denne Opfattelse har Regeringen imidlertid ikke ubetinget delt, idet den i et Tilfælde har tilladt, at saadanne Midler er anvendt for at muliggøre Udførelsen af et til en Statsinstitution udbudt Arbejde, skønt det paagældende Arbejde af et udenlandsk Firma blev udbudt til billigere Pris.

Kursus for arbejdsløse.

I Kundgørelsen om Understøttelserne er bestemt, at understøttede samvittighedsfuldt skal deltage i passende Kursus, som arrangeres for at skaffe arbejdsløse Uddannelse.

I 1917—18 besøgte ca. 2000 kvindelige Tekstilarbejdere Kursus paa 12 à 15 Uger i forskellige Husholdnings- og Skolefag. Stockholm, Gøteborg og 4 mindre Byer har Bevillinger til Fagkursus.

III. Finland.

Arbejdsløsheden.

Der har ikke siden 1919 været nogen nævneværdig Arbejdsløshed mellem mandlige Arbejdere. Derimod har der i de store Arbejdscentre, hvor Følgerne af Borgerkrigen har gjort sig mest gældende, hersket nogen Arbejdsløshed blandt Kvinderne, for en stor Del Enker efter de faldne. Samlede Tal kan ikke angives. I Slutningen af April var der ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, hvis Tal kun omfatter en Del af de arbejdsløse, kun tilmeldt 1,100 Mænd og 900 Kvinder. Der er nu Udsigt til større Arbejdsløshed, navnlig som Følge af Standsning i Træindustrien, som ligger med store Lagre.

Forsikring.

Man har en Lov af 2. November 1917, jfr. Lov af 8. Maj 1920, om *frivillig Forsikring*, der i det hele ligner den danske.

Understøttelsen, der gives i Form af Dagpenge, Hjælp til Husleje og Rejsepenge, ydes Personer, der har været betalende Medlemmer i 6 Maaneder, efter en Ventetid af 6—15 Dage og i højst 90 Dage i Løbet af et Aar. Understøttelsen skal ligge mellem 1 og 10 Mark pr. Dag.

Faas for en kortere Tid Arbejde, der giver mindre Indtægt end Understøttelsen, kan det manglende udbetales.

De arbejdsløse skal tage Arbejde, der betales tarifmæssigt eller, hvis ingen Tarif findes, med den for det paagældende Arbejde paa Stedet sædvanlige Løn.

Statens Bidrag, som refunderes halvt af Kommunerne, udgør $\frac{2}{3}$ af Understøttelsen til arbejdsløse, der har Børn, og $\frac{1}{2}$ af Understøttelsen til andre.

Loven har ikke hidtil spillet nogen væsentlig Rolle i Praksis. Der er kun oprettet 5 Kasser, og Statstilskudet var i første Halvdel af 1920 et ubetydeligt Beløb.

Arbejdsstuer og Kursus for Kvinder.

Da Arbejdsløsheden i de senere Aar som nævnt kun har spillet en større Rolle blandt Kvinderne, har der ogsaa kun været Tale om at gøre noget særligt for disse. I Vinteren 1918—1919 beskæftigedes ca. 2,500 paa Arbejdsstuer; i Vinteren 1920—1921 skaffedes paa denne Maade Arbejde til 1,200 af 2,000—2,500 arbejdssøgende.

Arbejdet bestaar i Syning saavel for offentlige Institutioner som for Private, Reparation af Tøj og Vask.

I den første Læretid gives Timeløn, senere Akkord, men denne maa i stort Omfang suppleres med Børnetillæg; da man for ikke at faa for stort Underskud har sat Lønningerne saaledes, at de dækkes ved Foretagendets Indtægter, og Arbejdsevnen ofte er meget lav. Man lægger Vægt paa at have saavel forretningskyndig som undervisningskyndig Medhjælp. De mere fremskredne kan faa Hjemmearbejde.

Til Fagkursus for arbejdsløse Syersker m. m. er bevilget et Statstilskud paa 109,500 Mark, som udbetales hovedsagelig i Form af halv Løn til Lærerne og halv Understøttelse (0,50—7 Mk. pr. Dag) til Deltagerne.